

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού στην Ενορία Αγίου Γεωργίου Μελισσουργού

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

«Όσο ξανοίγεις ανιδιοτελώς στον “άλλο”, τόσο περισσότερο παίρνεις τον εαυτό σου πίσω πλουτισμένο!». Αυτά είπε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Ιερισσού](#) κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Διάκονό του π. Νικόδημο Κωτινούδη, επισκεπτόμενος την Ενορία Αγίου Γεωργίου Μελισσουργού, την Κυριακή Η' Λουκά.

Στην την Ενορία Αγίου Γεωργίου Μελισσουργού διακονεί ο Παν. Αρχιμ. π. Μελέτιος Τσόγκας, πνευματικό ανάστημα του Μητροπολίτη. Κατά τη Θεία Λειτουργία τελέσθηκε Ιερό **Μνημόσυνο** υπέρ αναπαύσεως των κατά σάρκα γονέων του εκλεκτού υπαλλήλου της Ιεράς Μητροπόλεως και αμέσου συνεργάτη του Μητροπολίτη κ. Πέτρου Κοτρότσιου, αιμνήστων Χρήστου και Αναστασίας.

Να σημειωθεί ότι δύο από τα τέκνα της πολυμελούς οικογενείας Κοτρότσιου – τον Πέτρο και τον Στρατή- ο προκάτοχος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κυρός Νικόδημος τα περιέθαλψε και τα φρόντισε και τα μεγάλωσε σαν παιδιά του. Τον ένα δε εκ των δύο τον σπούδασε Θεολόγο και του έμαθε τη Βυζαντινή Μουσική, ώστε σήμερα η Τοπική μας Εκκλησία να τον χαίρεται στα Γραφεία της ως Ταμία και στον Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου Αρναίας ως Ιεροψάλτη Λαμπαδάριο.

Ο Λαός του Μελισσουργού προσήλθε και συμπαραστάθηκε με όλη του την καρδιά στην οικογένεια Κοτρότσιου, με επικεφαλής τον Εντεταλμένο Σύμβουλο του Δήμου Βόλβης κ. Αθανάσιο Κυριάκου και τον Τοπικό Πρόεδρο κ. Θεοφάνη Κουτζιαμπιούκ.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Ιερισσού

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, αφού εξήγησε τον λόγο της εκεί παρουσίας του, στάθηκε στην Ευαγγελική Περικοπή του Καλού Σαμαρείτου, που ουσιαστικά δίνει την απάντηση του Κυρίου μας στο κοινωνικό και καίριο ερώτημα ποιός είναι ο “άλλος”, ποιός είναι και θεωρείται πλησίον μας, ερώτημα που κατατρώει τον άνθρωπο αιώνες τώρα και τον ακολουθεί σε κάθε στιγμή της ζωής του. Ερώτημα από το οποίο εξαρτάται κατά πολύ η ισορροπημένη πορεία του τρόφιμου της γης.

Ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Θεό πρόσωπο, είπε ο ομιλητής, με μοναδική αξία, με αυτοσυνειδησία και αυτεπίγνωση της αξίας του. Ότι δηλαδή είναι ένα ον με μοναδική ταυτότητα που τον διαφοροποιεί από κάθε άλλο όν, προσδίδοντάς του την καθοριστική βεβαιότητα ότι κάθε άνθρωπος είναι ένας μοναδικός, ανόμιος και ανεπανάληπτος χαρακτήρας, πράγματα που καθορίζουν τη ζηλευτή ύπαρξη και αξία του.

Όμως, αυτός ο μικρόκοσμος και μικρόθεος που λέγεται άνθρωπος έχει ανάγκη για να ζήσει από την σχέση και την κοινωνία με τον "άλλον", τον "πλησίον", έχει ανάγκη από το "άνοιγμα" του ψυχικού του κόσμου προς τον "άλλον", της προσεγγίσεως του "άλλου", κάτι που αποβαίνει για τον καθένα μας ένα ζητούμενο θαύμα που μπορεί να μας επιτρέψει να βρούμε τον δρόμο μας, να συναντήσουμε δηλαδή το βλέμμα του Θεού, συναντώντας το βλέμμα του "άλλου". Να γευτούμε το σκίρτημα του βλέμματος της Αγάπης!

Και συνέχισε ο Σεβασμιώτατος: «Η Επικοινωνία με τους "άλλους" είναι ζήτημα ζωής και θανάτου, γιατί η συνάντηση με τον "άλλο" προσφέρει εμπειρίες αυτοσυνειδησίας που θεραπεύουν, πολλές φορές, το ίδιο το άτομο που προσφέρει και αγαπάει! Αυτός που δίνει, παίρνει. Και όσα περισσότερα δίνει από καρδιάς, τόσο περισσότερο παίρνει. Όσο ξανοίγεται ανιδιοτελώς στον "άλλο", χωρίς να περιμένη ανταπόδοση, τόσο περισσότερο παίρνει τον εαυτό του πίσω πλουτισμένο, τόσο τον θεραπεύει!».

«Και επιτέλους, επειδή ο "άλλος" είναι αδύνατος ή ξένος ή τραυματισμένος κι ίσως αρνητικός ή αντικοινωνικός τύπος, είναι ανάγκη να κατανοηθεί από κάποιον καλό Σαμαρείτη, που θα σκύψει πάνω του σαν αδελφός. Αν ήταν Άγγελος ή Άγιος, δεν θα είχε ανάγκη τη συναντίληψη και κατανόησή μας. Άραγε είμαστε σε θέση να τον κατανοήσουμε όπως είναι; Λοιπόν τελικά, σαν πέφτης στη "φωτιά" για τον "άλλο", για τον αδελφό, για τον πλησίον, όποιος κι αν είναι χωρίς ετικέττα, όχι μόνο δεν "καίγεται", μα παίρνεις πίσω τον εαυτό σου δροσισμένο, μάλλον δε ξαναγεννημένο!», κατέληξε ο Σεβασμιώτατος.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)